

ΩΡΩΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια οκτακόσια κι' ένεννάντα τρία,
κρίσις θά ζουράνη τους Ρωμηούς άχρεστά.

Δέκατος ό χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθήναι

Τών όρων μας μεταβολή. — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ο ΡΩΜΟΣ την έδωμάδα — μόνον μία φορά θά βγαίνω
κι' όταν έχω έτοιμάδα — κι' όποτε μου καταβαίνει
ένδοξημάς θά δέχομαι — γιατί λεπτά δέν έχω.
και όποιον 'Αθύνω την πόλιν — και εις την άλλοδαπην,
και εις την 'Ελλάδα θύνω — δίχως νάξια κι' έντροπήν.
ένδοξά για κάθε χρόνο — **αυτά φράγμα είναι μόνο.**

γιά τό ένα όρος μαρη — **δύνα φράγμα και 'σοθ χερ.**
Κι' ένα φύλλο άν κρατήσ — έγινες ανόρημοτης,
κι' όποιος τον παρή δέν δίδει — τά τον πάη μαύρο είδ.
Γράμματα και συνδρομαι — άπ' εύθείας προς έμά.
Γιά τή σάρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μία δακάρα.

Τού Δεκεμβρίου δέκα κι' όκτώ,
σκυλοδουλοίδι για μας φηκτό.

Πούντος τετρακόσια και πενήντα τρία,
έσχαζε τό κράτος νέα μαπατορία.

Ψήφισμα μάγα έν συστολή του Περικλέτου και Φασουλής.

Ψ των κρατίστων κράτιστε και πρώτε των 'Ελλήνων,
ό την χρυσήν σου κεφαλήν επί τροπιαίων κλίνας,
κι' ό Φασουλής κι' ό Περικλής Ιόνοντες με χαράν
πώς ε λαός ίφούσκαε και ταύτην την φράν,
και τής μεγάλης κανονίης τονίει έμβατήρια,
κι' έπήρε τον κατήγορο με τά συλλαλητήρια,
κι' όλο όμωφήρισμα τρικούβερτα Σας στέλλει
και Σίει μ' αυτά την ώρα σας πολύ κακά περάτα,
ό Λόρδος δέ κατήντησε έπου κακό σου θέλει,
καθ' όλα δέ κανονικώς τό κράτος κυβερνάται,

Ευνηθήσομεν κι' ήμείοι ό δηό κρυρά και κατά μέρος
κι' άφου τρείς λόγους έβγαλε καθείσι ίτακίριου,
τό κάτω όμωφήρισμα εις φάκελλον σας στίλλομεν
πιστευόντες: στην άγαθην τωόντι διλησιν σας,
κι' ώς ταπεινοί Μπερτόδουλοι τοιαύτα παραγγέλλομεν,
όπως αν δέν πρς γνώσιν σας και προς συμμέρφωσιν σας.

Ίόντες, πρώτων πρώτιστε, πώς τό χρωκοπέιν
εις των Ρωμηών τά μούτσουνα δέν φέρει έντροπήν,
ότι μ' αυτό ή πρόδος κι' ή δράσις μας σκοναίπτει,
κι' έναντίας μάλιστα πολλήν τιμήν προσάπτει
στα μούτρα του Πρωθυπουργού και των λοιπών Συμβούλων
και τής Βουλής και του λαού κι' ήμών των δύο δούλων.

Ίόντες, Κραταύτατε, πώς ή χρωκοπέια
είν' έντελής άνάφρωσις και μόνη θεραπειά,
ότι προς ταύτην συμφωνεί και του Ρωμηού ή φύσις,
πού δέν άνέχεται δεσμά, μηδέ ζυγών άλύσις,
μα τό τινάξια κατά γής ήμερα μισομυρί,
και μήτε χρωλύσις και τόκουσ υποφέρια.

Ίόντες με την κανονή πώς τίποτα δέν 'χάσαμε,
άπεναντίας μάλιστα παραπολύ 'συχάσαμε,
και κέπως φηγουράραμε μ' αυτή την μαπατορία,
και μίσα 'στην 'Ανατολή και με 'στην 'Εσπερία,
και σήμερα 'μιλουν παντού για 'μας τους ρεμπισκίδες,
πού μας θηρρούσαν φρόκαλα και πρώτους τενεκίδες.

Ίόντες πώς του Λόρδου μας τό κόλπο τό θαυμάσιον
κατάφερε τό όδλιο μας Ρωμαίκο νά γίνη
'Ανατολής και Δύσεως τό πυροβολοστάσιον
κι' έστία καίουσα πυρός κι' άληθινό καμίνι.

Ίόντες πώς οι δανειστοί πολύ μας φοβήκομεν
κι' άόμακοπα συνείρονται κι' άόμακοπα μας 'βρίκουν
και κάθε φάλλος δανειστής και τής Ειρώπης λιμάς
όι κάθε γλώσσα παρδάλη βρισιας μας είναι τόσασι,
καθώς τό Ευαγγέλιον έκίνο της 'Αμαρτίας,
πού 'στην Δευτέρ' 'Ανάστασι α' ήπα τό λία γλώσσασι.

Ίδόντες ότι με βρισκαίς ταύτη μας δίν ιδρώνει
 κι' ούτε καθαρίος ούρανος φοβάται άστραπαί
 κι' εϊθε να μάς εδάνειζαν αλάτι' οι φαμαρώνει'
 κι' άς μάς ιπαραστούλιν' αν με χιλιάς δού 'ντροπαί.
 Μακάρια να μάς εδωκαν καθός και πριν ληρτά
 και δινωντάς μας άκρίδω: άς ελεγαν αυτά :
 «Πάρτε, ληστοφυρόδοι και ληστοπειραταί,
 πότε περιδρομάστε και φάτε και φατί,
 βρωμόσκυλα, παλγόσκυλα, Τρουλλήδες, Τσεκουρατί,
 γαϊδούρια Ξεκαπιστρωτα, πρωτοκατεργαρίσι».

Κι' έμεις με τούς ελίγαμα εάμάν, άδέρφια, πώτε μας
 κι' από βροσίδια ένοιμα σας... όσα κι' αν είναι δώστε μας.
 Έλατε να μάς ντύσετε οι τούτο μας τό γδούσιμο
 κι' όριστε και τη ράχη μας, όριστε και τη φάτσα μας...
 οι κάθε λίρα μιά κλωστή κι' ένα μεγάλο φτύσιμο...
 μι τίτοις κουρφορίζαλα δίν χαμπηρί', ή ράτσα μας.
 Παράδες 'στών Μυλλόρδων μας, τόν πάγγυμον κι' άνέστιον...
 ίδου τό μέγα ζήτημα και ντάτες ενί κινούσιον.

Ίδόντες πώς 'φανήκαμε σωστοί παλληκαριόδες
 κι' ούτε βροσίδια Φράγκικο κολιφ 'στών Παρθένωνα μας,
 κι' έκείνοι θέλουν φτύσιμο, πού 'δάνειζαν παράδες,
 κι' όσα μάς φτύνουν πού πολύ τιμή μας και κορώνα μας.

Ίδόντες πώς τά στίφανα, όπου κι' έμεις επέκαμαν
 εις τόν κλεινόν Μπουρλότον μας δόν 'πήγαν 'σ'τά χαμίνα,
 και με τήν μπαταρία του τόν νόμον τετιλικάμαν
 κι' είναι τά κεφαλάκια μας για χρέη Ξενοιασίμα.

Βλίποντες πώς ή Βουλή
 έχι γίνει σαχλαμάρα,
 κι' ούτ' ό Βαζιληνάς 'μιλεί
 κι' ούτε τριγ' ή σάρα μάρα,
 και για τούτο πρέπει τώρα
 δίγως όδούλου να 'ντραπή
 πέρνοντας καινούρια φορέ
 ό Μπουρλότος μας να 'πή
 πώς τριάντα δίν θα δώση
 οι καθένα κασιδιάρη,
 μόνο δίκκ θα πληρώση
 και γι' αυτό άς έχουν χαρί.

Βλίποντες πασιφανώς
 πώς ό Λόρδος πρό μηνός
 μαλετφ καινούριο μπλουζι
 οι σακκούλαι μαρικαίς,
 κι' είναι 'ξενεράλ Μπουδ Μπουδ,
 Μπουκαρόδες και Πατακις.

Προτεινοίμν να γίνωται παντού συλλαλητήρια
 και 'στών Μπουρλότο να σταλούν θερμά συγχαρητήρια,
 ή δε Μεγαλειότης σας ώς φίλη να τού φέριται
 και να τά ξαναφτείρατε μαζί με τόν Μπουρλότο,
 αν δε ποθήτε ό λαός πραγματικώς να χαίρεται
 εις όλα τά τρακίγια σας να τόν καλῆτε πρώτο,
 και πάντα να τόν έχιτε σάν πρώτα 'στην καρδιά σας
 και να τόν ιπικιπέτετε μαζί με τά παιδια σας,

και να τού στίλλετε συχνά κανίνα σας ταζανάκι
 και μπουμπονίριας μ' άκριβά κουφία τού Γιαννάκη.
 Προς τούτους δε προτεινοίμν με τρόπον να τόν πείσετε
 να μὴν αφήση τήν 'Αργήν και να τό σκαπουλάρη,
 κι' εκ τού Κουβέρνου ποποτε να μη τόν ξεκουμπιστείτε
 αν τρείς τούλάχιστον φορές κανόνι δίν 'μολάρη.
 'Αλλ' όπερ σπουδαιότερον παντός ήμερησιου,
 για να μὴν παγ' ή δόξα του άδικου του κακού,
 κι' εκ τού 'δικου σας τού λουρέ κι' έρανου όμοσιου
 εις τόν Μπουρλότον άνδρίαι να γίνη εκ χαλκού,
 να στήκη χαλκοπρόσωπος σ' όσα τού λιν οι Φράγκοι
 κι' εντρόμας να τόν προσκυνού τής γής οι Σαλιμπάγκοι.

Και 'σ'όνα χίρι να κρατή μεγάλα περισειύματα
 και σγεία τρομακτικά για στέλους και στρατεύματα,
 και 'στ' άλλο χίρι μάσκουλο, μπουρλότο και κανόνι,
 πού τό τεσβίλο καθινός άχρείου να γανώνη,
 και να φωναζή ό καθεις, πού 'μπρός του θα χαζένη :
 αϊλάτε τόν περιεργο να 'δῆτε πρωτομάγο,
 πού 'βρίσκει περισειύματα κι' έντουτας μπουρλούτσι
 κι' όπου φερμαίρι δανιστή βιάζει σάν τόν τραγό.
 Έλατε να κυττάξετε ποζάτη άστία,
 έναν μπουρλούζη πλούσιο και περιουματία,
 κι' 'μπρός οι τίτοιον Κολοσόδ μπουρλούτικης προδού
 άς έχη τυφλα τρείς φορές κι' ό Κολοσσός τής Ρόδου. b

Ταύτα κι' άλλα να σκεφθήτε Σεις τού κρατους ό κορμός
 και για τά γενιθία σας Σας συγχαίριμν θερμώς,
 τώρα δε πού τό σαράντα διατρήχτε κι' ένεικ
 άτυχηματα τό κρατος πλημμελουν πολλά και νέα.

Κι' άμα φθάση κι' ή χρυσή σας πενηνκόνταετηρίς
 τότε ν' ακουσθούν παιδίνας κι' όγες πλάγιος βαρύς,
 και μαζί μας να κατῆτε τού Μπουρλότου τήν βαλδιδα
 και τήν μεγαλειότητά η να ζαπλώνετε άριδα
 οι θεόρατα κανόνια κών τού Κρούπ κών τού Κανέ,
 κι' άνδριάντες καθε στρουγγας να στήθουιν φερμενδ.

Και να παίζετε μαζί μας μια χαρά τό κλωσοσκουφι
 και τάγόρια σας να γίνου οι καλλίτεροι γαμπροί,
 και να κάνωμε χαρτένο τόν κύρ Χάμπρο τόν μαγκούρη
 να τόν κάψωμε 'μπροστά σας σάν τόν Γριζότα τή Λαμπρή.

Τίτοις κι' άλλα μάς προσμένουν κατ' αυτό τό νιόν έτος
 όδό μικροί θεράποντες σας... Φασουλής και Περιμλότης.

Ο παππάς ό Φασουλής κι' ό Μπουρλότος ό πολός.

Φ.—Τό πνεύμα τό τρισάγιον για οι θε κατιθέσω
 και σκύψε τό κεφάλι σου καλά να οι διαβάσω.
 Μάς 'βρίκει καθε ματαρας και καθε Φράγκος νάνος
 κι' 'μπρός σου όλων τών γλωσσών θα γίνω δραγουμόνος,
 κι' έκουσε τό πολύγλωσσο και παρκόλο τροπάρι,
 όπου ό γέρο-διαβόλος με τούτο θα μάς παρη.